

SUFLETE RĂNITE: CEIJA STOJKA

E.1

1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961

“Când am ieșit, eram bolnavi, total bolnavi! Inimile noastre erau rănite; capetele noastre, sufletele noastre erau rănite ... Toți acești oameni ar fi trebuit tratați. Ar fi trebuit să nu aibe copii în următorii cinci, șase ani – puținii care au ieșit, care mai erau încă acolo – până ar fi adunat suficientă putere, până ar fi fost din nou sănătoși, ar fi fost în stare să râdă iar și să vadă că lumea nu e atât de rea ... Și frica, întotdeauna frica. Copiii au crescut cu ea. Țsta e motivul pentru care încă se mai întorc și astăzi atunci când merg pe stradă. Înțelegeți? Se întorc. Numai cineva căruia îi e frică se întoarce! Cineva care iese bolnav din lagăr, al cărui cap îl doare și al cărui suflet sângerează pentru un tată, o soră, un frate care nu a mai ieșit niciodată nu poate avea decât copii care sunt și ei răniți în suflet. Vin pe această lume, vezi cât sunt de dulci, de frumoși. Îi crești și ai grijă de ei, îi săruți și îi iubești. Cresc. Dar frica din tine se transmite copiilor prin laptele matern.”

Știați că

... Volumul Cejei Stojka, *Trăim în Izolare*, publicat în 1988, a fost una dintre primele cărți dedicate sorții tragice a romilor și Sinti în timpul Holocaustului din punctul de vedere al unui supraviețuitor?

Temă

Alegeți o propoziție din textul Cejei Stojka, care vi se pare cea mai mișcătoare. Discutați-o în grupuri mici.

Fotografia

Ceija Stojka (1933 - 2013), supraviețuitoare de la Auschwitz, cu fiica ei Silvia în 1953. Centrul de Documentare al Romilor Austrieci, Viena, Austria.